

Wijkgesprek – Januari

Samen één: Hoofdstuk 4 – gaven en talenten – Efeziërs 4

Een nieuw jaar is begonnen. Wat gaan we doen met alle veelkleurigheid en met alle talenten die er in de gemeente zijn, maar ook: waarom gaat het invullen van bepaalde taken zo moeilijk, zoals kinderwerk, gezamenlijke start nieuw seizoen? Waar is onze betrokkenheid?

We hebben het druk en we weten soms te weinig van elkaars gaven en talenten of zit je in en geloofscrisis en is lauwheid en desinteresse ontstaan?

Vul eens in voor jezelf.....

Geloofscrisis van jezelf

De crisis waar ik op doel is de crisis dat je eigenlijk niet in de kerk gelooft. Je gelooft niet (meer) dat wat hier gebeurt onderdeel is van Jezus' werk in deze wereld. Je gelooft zijn geboorte wel, maar niet dat Jezus zich verbindt aan jou. Je mist motivatie, mist focus en hebt je handen niet open om te ontvangen voor wat de Geest wil geven in de geloofskring. Je eigen gaven en talenten blijven onontdekt, maar ook die van anderen.

De vergelijking met de zwemtocht van van de Weijden is treffend. Het lukte hem om zoveel geld in te zamelen, terwijl hij de eindstreep niet haalde. En zo schrijft Paulus dat hij zich volledig inzet voor de wedloop van het geloof. Dat doe je voor 100% en anders moet je er niet aan beginnen.

Maar wat heeft onze kerk nu te maken met mijn geloof?

Jezus riep zijn leerlingen om Hem te volgen en hij gaf zijn leven. Lid zijn van een geloofsgemeenschap is jezelf verloochenen. Je verbindt je aan anderen, die je zelf niet kiest. Je gaat dingen doen, die je zelf niet zou verzinnen. Je springt in het diepe. Wie de ruimte van de kerk van Christus betreedt, die wordt uitgedaagd, maar ook verrast.

De kerk is de plek om te focussen op de werkelijkheid van Christus. Met hart en ziel!

Jezus zegt in Marcus 8, 36 wat voor een nut heeft het om heel de wereld te winnen maar schade te lijden aan je ziel? Wat kan een mens geven in ruil voor zichzelf? Wie zich schaamt voor Mij en mijn woorden, over Hem zal ook Ik Mij schamen.

In de kerk gaat het over je ziel. Dat maakt de kerk soms lastig, maar waar wordt je aangemoedigd om goed voor je ziel en zaligheid te zorgen? Waar hoor je van de Heer dat je meer bent dan wat je doet, meer bent dan wat je weet? Waar kun je uitstijgen boven jezelf omdat er een verhaal verteld wordt over jou en je leven? Waar krijg jij hoop, geloof en liefde aangereikt? ...Inderdaad in de gemeente!

Waar oefen je jezelf in nederigheid, zachtmoedigheid en geduld? Jezus is niet voor jou naar de aarde gekomen omdat je zo interessant bent, zo eigentijds, zo flitsend. Nee, Hij is gekomen om jou te redden, uit een leven zonder hoop! En welke consequenties heeft dat voor jou?

Natuurlijk, je kunt christen zijn zonder kerk. Maar het is als een kooltje dat je uit het vuur haalt. Het koelt af, drijft weg van de bezieling. Een leeg huis ontstaat, dat volgens Jezus gevuld wordt met demonen. Het is of Jezus of niet. Dus hoe vul jij je tijd? Hoe vul jij je leven? Denk goed na wat deze waarschuwing van Jezus voor jou te zeggen heeft.

Geloofscrisis van de kerk

Maar er kan nog een geloofscrisis zijn en dat is de crisis van een kerk. De gemeente luistert te weinig naar haar hoofd, Christus. Paulus schrijft dat wij geroepen zijn door Jezus. Maar wat is dan de roeping en opdracht?

Dat wij de weg van Jezus gaan, toegewijd gaan leven, ons leven vullen vanuit de bezieling van het geloof in Jezus. Hoop dat ons leven ertoe doet, hoop dat het goed komt, hoop dat de chaos en de gebrokenheid verslagen is door Jezus. Zo zijn wij geroepen om te leven. Ervoor te gaan en dat is kerk zijn. Een netwerk van relaties, om samen op weg te gaan naar Gods toekomst. Met een verlangen om anderen mee te nemen. Om samen het licht van Christus hoog te houden in een donkere wereld! Met een houding van nederigheid, zachtmoedigheid, geduld en liefde, maar ook vol van passie om de eenheid van de Geest te behouden door de band van de vrede (Ef. 4: 1-4). Daar draait het om! Een gemeente die niet luistert naar de Heer is als een kip zonder kop.

Terug naar onze gaven en talenten. Waarom is het zo lastig om gaven en talenten te herkennen en te benutten? Ons geloof en onze verbondenheid in de kerk wordt bedreigd door de duivel. En de duivel creëert valkuilen voor ons:

1. **Onzekerheid.** Dat we ons afvragen; zou een ander dat niet veel beter kunnen? Ik geloof dat we soms te weinig stilstaan bij wat *'roeping'* is. Namelijk dat anderen aangeven kwaliteiten te zien die bruikbaar zijn in Gods Koninkrijk.
=> Onzekerheid is verlamdend. Als anderen aangeven jou te zien zitten dan zegt dat wat! Je hoeft niet eerst heilige te zijn voordat jij iets voor je broer of zus kunt betekenen.
2. **Vrijblijvendheid.** Je echt verbinden, écht deel zijn van een geestelijk gezin dat is een hele drempel. Even snel een mailtje richting moderamen of taakgroep dat je iets niet fijn vindt of iets heel graag wilt kost twee minuten. Hoe vaak schuiven we beslissingen en verantwoordelijkheden niet voor ons uit? Hoeveel uitstelgedrag vertonen wij niet?
=> Maar Jezus wilde zich binden en wil dat wij ons (ver)binden.
3. **Onduidelijkheid.** Lang niet altijd is duidelijk wat we nu willen met elkaar. Waar bouwen we nu aan? Op passen we alleen maar op de kerkelijke tent?
=> Het gaat niet om de structuur, het gaat om onze zielen, om onze bezieling!

Paulus schrijft in Ef. 4 vers 2 en 3: *Span je in om door de samenbindende kracht van de vrede de eenheid te bewaren die de Geest geeft.*

Er is eenheid, schrijft Paulus en wij vergeten dat soms. We zijn teveel met onszelf bezig zijn en te weinig met de kern van het evangelie; de bezieling: Jezus Christus, onze Redder.

Laten we dus in het nieuwe jaar elkaar aansporen te beginnen vanuit passie en bezieling. Beginnen met Jezus onze Redder. Dat is samenbindende kracht. Hij wil concreet aan de slag. Niet alleen in een kerkdienst, niet alleen in een preek. Evengoed op de kinderbijbelclub evengoed op een startzondag. En Jezus, jouw hoofd wil je gebruiken! Wat Hij jou gaf, wil Hij inzetten. Heel concreet!

Terug naar van der Weyden. Wat inspirerend was zijn missie. Overal stonden mensen hem toe te juichen. Niemand vond het raar dat het hem niet lukte. Hij had een ideaal, wat gaaf dat hij ervoor ging.

Als wij duidelijk een doel hebben en laten zien er helemaal voor te gaan, dan is het niet erg dat wij ons einddoel zelf niet halen. We hoeven ons niet te schamen dat we soms door de mand zakken. Want... Jezus is met ons bezig, Hij stuurt ons aan. Hij doet wat wij niet kunnen, Hij bezielt ons met zijn liefde, maakt ons klaar voor een geweldige toekomst.

Laten we bidden om zijn Geest! Dat Hij ons vult met geloof, hoop en liefde in 2019!